

रविवारी ऑक्टोबर 18, 2026

विषय — प्रायश्चित्त सिद्धांत

सोनेरी मजकूर: मत्तय 28: 20

"आणि पाहा, काळाच्या शेवटापर्यंत मी सदोदित तुमच्याबरोबर राहीन."
—ख्रिस्त येशू

उत्तरदायी अध्ययन: स्तोत्रसंहिता 139: 1-4, 7-10

- 1 परमेश्वरा, तू माझी परीक्षा घेतलीस तुला माझ्याबद्दल सर्व काही माहीत आहे.
- 2 मी केव्हा बसतो आणि केव्हा उठतो ते तुला माहीत आहे तुला माझे विचार खूप दुरुनही कळतात.
- 3 परमेश्वरा, मी कुठे जातो आणि केव्हा झोपतो ते तुला कळते. मी जे जे करतो ते सर्व तुला माहीत आहे.
- 4 परमेश्वरा, मला काय म्हणायचे आहे ते तुला माझे शब्द तोंडातून बाहेर पडायच्या आधीच कळते.
- 7 मी जिथे जातो तिथे तिथे तुझा आत्मा असतो. परमेश्वरा, माझी तुझ्यापासून सुटका नाही.
- 8 परमेश्वरा, मी जर स्वर्गात गेलो तर तिथे तू असतोस मी जर खाली मृत्यूलोकात गेलो तर तिथे ही तू असतोस.
- 9 परमेश्वरा, मी जर पूर्वेकडे, जिथे सूर्य उगवतो तिथे गेलो तर तिथे ही तू असतोस. मी जर पश्चिमेकडे समुद्रावर गेलोतर तिथे ही तू असतोस.
- 10 तिथेही तुझा उजवा हात मला धरतो. आणि तू मला हाताने धरून नेतोस.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. यशायाह 41: 10

- 10 काळजी करू नकोस मी तुझ्याबरोबर आहे, घाबरू नकोस. मी तुझा देव आहे. मी तुला मदत करीन. मी माझ्या चांगलुपणाच्या उजव्या हाताने तुला आधार देईन.

2. उत्पत्ति 28: 10-13 (से :), 15-19 (से :), 20, 21

- 10 याकोबाने बैर - शेबा सोडले व तो हारानाला गेला;
- 11 प्रवास करताना सूर्य मावळला म्हणून त्याने एके जागी रात्रीं मुक्काम केला; तेथे रात्रीं झोपताना त्याला एक धोंडा दिसला तो उशास घेऊन तो रात्रीं तेथेच झोपला;
- 12 तेव्हा त्याला एक स्वप्न पडले; स्वप्नात एक उंच शिडी आहे, तिचे एक टोक जमिनीवर व दुसरे टोक वर स्वर्गापर्यंत पाहोचलेले आहे असे त्याने पाहिले;
- 13 याकोबाने पाहिले की देवदूत शिडीवर चढत व उतरत आहेत. शिडीवरती परमेश्वर उभा असल्याचे त्याला दिसले; परमेश्वर त्याला म्हणाला, "तुझे आजोबा अब्राहाम व तुझे वडील इसहाक यांचा मी परमेश्वर व देव आहे; तू ज्या भूमिवर झोपला आहेस ती भूमि म्हणजे तो देश मी तुला व तुझ्या वंशजांना देईन
- 15 मी सतत तुझ्याबरोबर आहे आणि तू ज्या ज्या ठिकाणी जाशील त्या प्रत्येक ठिकाणी मी तुझे रक्षण करीन आणि तुला या देशात परत आणीन; मी हे माझे वचन पूर्ण करीपर्यंत तुला अंतर देणार नाही.
- 16 मग याकोब झोपेतून जागा झाला व म्हणाला, खरोखर या ठिकाणी परमेश्वर आहे हे मला समजले आहे; परंतु झोपून उठेपर्यंत ते मला कळले नाही.
- 17 याकोबाला भीती वाटली, तो म्हणाला, हे फार महान ठिकाण आहे, हे देवाचे निवासस्थान, त्याचे घर व स्वर्गाचे दार आहे.
- 18 याकोब पहाटे लवकर उठला; त्याने उशास घेतलेला धोंडा एका टीकावर उभा करून जमिनीत रोवला; मग त्याने त्यावर तेल ओतले. अशा प्रकारे त्याने त्या धोंड्याचे देवाचे स्मारक केले.
- 19 त्या ठिकाणाचे नाव लूज होते परंतु याकोबाने त्याचे नाव बेथेल ठेवले.
- 20 मग याकोबाने शपथ वाहून नवस केला; तो म्हणाला, जर देव माझ्याबरोबर राहील; आणि जेथे जेथे मी जाईन तेथे तो माझे रक्षण करील; आणि जर तो मला खावावयास अन्न व ल्यावयास वस्त्र पुरवील.
- 21 आणि जर मी शांतीने माझ्या बापाच्या घरी परत येईन जर देव या सर्वगोष्टी करील तर मग तो माझा परमेश्वर होईल.

3. उत्पत्ति 32: 1, 2 (से :), 3, 6, 7 (से :), 24-30

- 1 याकोबानेही ते ठिकाण सोडले. तो प्रवास करीत असताना त्याला देवदूत भेटले.
- 2 जेव्हा याकोबाने त्यांना पाहिले तेव्हा तो म्हणाला, हा देवाचा तळ आहे.
- 3 याकोबाचा भाऊ एसाव सेइर नावाच्या देशात राहात होता. हा देश म्हणजे अदोमाचा डोंगराळ प्रांत होता. याकोबाने एसावाकडे निरोपे पाठवले.
- 6 निरोपे याकोबाकडे मागे आले आणि म्हणाले, आम्ही आपला भाऊ एसाव याजकडे गेलो व त्यांस भेटलो तो आपणाला भेटावयास येत आहे; त्याच्या बरोबर चारशे माणसे आहेत.

- 7 त्या निरोपामुळे याकोब घाबरला. आपल्या जवळच्या लोकांच्या त्याने दोन टोळ्या केल्या. तसेच शेरडेमेंढरे, गुरेढोरे आणि उंट गाढवे यांच्याही त्याने दोन टोळ्या केल्या.
- 24 नदी उतरून पलीकडे जाण्यात याकोब सर्वात शेवटी होता; परंतु नदी उतरून जाण्यापूर्वी तो अद्याप एकटाच असताना एक पुरुष आला व त्याने याकोबाशी झोंबी केली. सूर्य उगवेपर्यंत त्याने त्याच्याशी झोंबी केली
- 25 त्या माणसाने पाहिले की आपण याकोबावर मात करून त्याचा पराभव करू शकत नाही म्हणून त्याने याकोबाच्या जांघेस स्पर्श केला तेव्हा याकोबाचा पाय जांघेच्या सांध्यातून निखळला.
- 26 मग तो पुरुष याकोबास म्हणाला, आता मला जपरंतु याकोब म्हणाला, तू मला आशीर्वाद दिलाच पाहिजेस नाहीतर मी तुला जाऊ देणार नाही.
- 27 तो पुरुष त्याला म्हणाला, तुझे नाव काय आहे? आणि याकोब म्हणाला, माझे नाव याकोब आहे.
- 28 तेव्हा तो पुरुष म्हणाला, तुझे नाव याकोब असणार नाही. येथून पुढे तुझे नांव इस्राएल असेल. मी हे नांव तुला देत आहे कारण तू देवाशी व माणसांशी झोंबी केली आहेस आणि तू हरला नाहीस तर जिंकलास.
- 29 मग याकोबाने त्याला विचारले, कृपया तुझे नाव मला सांग. परंतु तो पुरुष म्हणाला, तू माझे नाव का विचारतोस? त्यावेळी तेथेच त्या पुरुषाने याकोबाला आशीर्वाद दिला.
- 30 म्हणून याकोबाने त्या जागेचे नाव पनीएल ठेवले. याकोब म्हणाला, ह्या ठिकाणी मी देवाला तोंडोतोंड पाहिले आहे परंतु माझा जीव वाचवला गेला.

4. स्तोत्रसंहिता 119: 76, 77, 80

- 76 आता तुझ्या खाऱ्या प्रेमाने माझे सांत्वन कर. तू वचन दिल्याप्रमाणे माझे सांत्वन कर.
- 77 परमेश्वरा, माझे सांत्वन कर आणि मला जगू दे. मला तुझी शिकवण मनापासून आवडते.
- 80 परमेश्वरा, मला तुझ्या आज्ञा पूर्णपणे पाळू दे म्हणजे मला लाज वाटणार नाही.

5. 1 कर्त्तिकरास 3: 9-11, 16, 21, 23

- 9 कारण देवा समवेत आपण सर्वजण कामगार आहोत. तुम्ही देवाचे शेत आहात व देवाची इमारत आहात.
- 10 आणि देवाच्या दानाप्रमाणे जे मला दिले होते त्याप्रमाणे सूज, कुशल बांधणाऱ्यांप्रमाणे पाया घातला. पण दुसरा कोणी तरी त्यावर बांधतो, परंतु प्रत्येकाने आपण त्यावर कसे बांधतो याविषयी खबरदारी घ्यावी.
- 11 येशू ख्रिस्त जो पाया आहे त्याच्यावाचून इतर कोणीही दुसरा पाया घालू शकत नाही.
- 16 तुम्ही देवाचे मंदिर आहात आणि देवाचा आत्मा तुमच्यामध्ये राहतो हे तुम्हांला माहीत नाही काय?
- 21 म्हणून मनुष्यांविषयी कोणीही फुशारकी मारू नये. कारण सर्व गोष्टी तुमच्या आहेत.
- 23 तुम्ही ख्रिस्तामध्ये आहात आणि ख्रिस्त देवाचा आहे.

6. 2 करिंथकरांस 6: 16-18

- ¹⁶ म्हणून आतापासून जगिक दृष्टीकोनातून आम्ही कोणाला मानत नाही, तरी एकेकाळी आम्ही ख्रिस्ताला अशाप्रकारे मानले. पण आता आम्ही तसे करीत नाही.
- ¹⁷ म्हणून, जर कोणी ख्रिस्तामध्ये आहे, तर तो नवी उत्पत्ति आहे. जुने गेल आहे. नवीन आले आहे!
- ¹⁸ हे सर्व देवापासून आहे त्याने ख्रिस्ताद्वारे आमच्याशी स्वतःचा समेट केला आणि आम्हांला समेटाची सेवा दिली.

7. इब्री लोकांस 13: 1, 2, 5, 6, 20, 21

- ¹ ख्रिस्तामध्ये एकमेकांवर अखंडपणे बंधु व भगिनीसारखी प्रीति करा.
- ² पाहुणचार करण्याचे विसरू नका. असे करण्याने काहींनी त्यांच्या नकळत देवदूतांचे स्वागत केले आहे.
- ⁵ आपले जीवन पैशाच्या लोभापासून दूर ठेवा व तुमच्याकडे जे आहे त्यातच समाधान माना. कारण देवाने असे म्हटले आहे. मी कधीही तुला सोडणार नाही, मी कधीही तुला त्यागणार नाही
- ⁶ म्हणून आपण खात्रीने म्हणू शकतो देव माझा साहायकर्ता आहे, मी भिणार नाही. मनुष्य माझे काय करणार?
- ²⁰ ज्या शांतीच्या देवाने आपल्या मेंढरांचा मेंढपाळ, आपला प्रभु येशू ख्रिस्त याला रक्ताच्या युगानुयुगाच्या नव्या कराराद्वारे उठविले.
- ²¹ त्याची इच्छा पूर्ण करायला तुम्हांला चांगल्या गोष्टींनी सिद्ध करो आणि येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे त्याला संतोष देणारे काम आपल्यामध्ये करो. त्याला युगानुयुगे गौरव असो. आमेन.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 465: 14-15, 17 (तत्त्व)-4

न्याय, दया, ज्ञान आणि चांगुलपणा हे ईश्वराचे गुणधर्म आहेत.

'मूळ तत्त्व' आणि त्याची 'संकल्पना' एकच आहेत; आणि हे 'एक' म्हणजेच ईश्वर—जो सर्वशक्तिमान, सर्वज्ञ आणि सर्वव्यापी आहे. मानव आणि हे विश्व हे त्याचेच प्रतिबिंब आहेत. हा लॅटिन विशेषण-शब्द 'सर्व' हा अर्थ दर्शवतो. म्हणूनच, ईश्वरामध्ये सर्व-सामर्थ्य, सर्व-विज्ञान आणि सर्व-व्यापकता यांचा संगम झालेला असतो.

2. 303: 25-15

स्वतःचे रूप आणि प्रतिरूप नसल्यास, देव हे एक अस्तित्वहीन तत्त्व किंवा 'अव्यक्त मन' ठरले असते; म्हणजेच, स्वतःच्या स्वरूपाचा कोणताही पुरावा किंवा साक्ष त्यांच्याकडे उरली नसती. आध्यात्मिक मानव ही देवाची प्रतिमा किंवा संकल्पना आहे—अशी संकल्पना जी कधीही नष्ट होऊ शकत नाही किंवा आपल्या दैवी तत्त्वापासून वेगळी होऊ शकत नाही. जेव्हा भौतिक इंद्रियांच्या साक्षीतून आध्यात्मिक जाणिवेचा उदय झाला, तेव्हा प्रेषिताने घोषित केले की, कोणतीही गोष्ट त्याला देवापासून—तसेच 'जीवन' आणि 'सत्य' यांच्या मधुर अनुभूती व अस्तित्वापासून—वेगळे करू शकत नाही.

वस्तूंच्या भौतिक दृष्टिकोनावर आधारित अज्ञान आणि चुकीचे समजच आध्यात्मिक सौंदर्य व चांगुलपणाला झाकून टाकतात. हेच समजून घेऊन पॉल म्हणाला: "मृत्यू असो वा जीवन... वर्तमान गोष्टी असोत वा भविष्यकाळातील गोष्टी, उंची असो वा खोली, किंवा इतर कोणतीही निर्मिती—यापैकी कशातही आपल्याला देवाच्या प्रेमापासून वेगळे करण्याची क्षमता नाही." 'ख्रिश्चन सायन्स'चा हाच सिद्धांत आहे: दैवी प्रेमाला त्याच्या अभिव्यक्तीपासून किंवा ध्येय-वस्तूंपासून वंचित ठेवता येत नाही; आनंदाचे रूपांतर दुःखात होऊ शकत नाही, कारण दुःख हे आनंदाचे स्वामी नाही; चांगल्या गोष्टीतून कधीही वाईट निर्माण होऊ शकत नाही; जड पदार्थ कधीही 'मन' निर्माण करू शकत नाही आणि 'जीवना'चा परिणाम 'मृत्यू'मध्ये होऊ शकत नाही. परिपूर्ण मानव—जो स्वतःच्या परिपूर्ण तत्त्वाच्या, म्हणजेच देवाच्या नियंत्रणाखाली असतो—तो निष्पाप आणि शाश्वत असतो.

3. 336: 25 (देव)-31

देव - जो मानवाचे दैवी तत्त्व आहे - आणि देवाच्या प्रतिमेनुसार असलेला मानव हे अविभाज्य, सुसंवादी आणि शाश्वत आहेत. अस्तित्वाचे विज्ञान परिपूर्णतेचा नियम प्रदान करते आणि अमरत्व प्रकाशझोतात आणते. देव आणि मानव एकच नाहीत, परंतु दैवी विज्ञानाच्या क्रमानुसार देव आणि मानव यांचे सह-अस्तित्व आहे आणि ते शाश्वत आहेत. देव हे मूळ चैतन्य आहे आणि मानव ही देवाची आध्यात्मिक संतती आहे.

4. 251: 15-27

मानव शरीर कशा प्रकारे नियंत्रित करतो — मग ती स्वच्छता किंवा औषधांवरील निष्ठा असो वा इच्छाशक्ती — हे आपण समजून घेतले पाहिजे. आजारपण आणि मृत्यू, तसेच पाप आणि क्षमा यांची आवश्यकता आहे या समजुतीतून मानव शरीरावर नियंत्रण ठेवतो, की 'दैवी मन' हेच सर्व काही परिपूर्ण करते आणि सत्याद्वारे तथाकथित मानवी मनावर कार्य करते — या उच्चतर जाणिवेने तो शरीराचे नियंत्रण करतो, हे आपण जाणून घेतले पाहिजे. ही उच्चतर जाणीव मानवी मनाला सर्व प्रकारच्या चुका किंवा भ्रमांचा त्याग करण्यास प्रवृत्त करते; तसेच 'दैवी मन' हेच एकमेव मन असून तेच पाप, रोग आणि मृत्यूचे निवारण करणारे आहे, हे समजण्यास मदत करते. उच्च आध्यात्मिक आकलनाची ही प्रक्रिया मानवामध्ये सुधारणा घडवून आणते; परिणामी, सर्व दोष किंवा भ्रम नाहीसे होतात आणि नष्ट होण्यास किंवा शिक्षेस पात्र ठरेल असे काहीही उरत नाही.

5. 205: 32-3

जेव्हा आपल्याला ईश्वराशी असलेल्या आपल्या संबंधांची पूर्ण जाणीव होते, तेव्हा आपल्याकडे त्याच्याशिवाय दुसरे कोणतेही मन उरत नाही — दुसरे कोणतेही प्रेम, ज्ञान किंवा सत्य, जीवनाची दुसरी कोणतीही भावना, तसेच जड पदार्थ किंवा भ्रमाच्या अस्तित्वाची कोणतीही जाणीव उरत नाही.

6. 308: 14-23

आत्म-प्रेरित कुलपुरुषांनी सत्याचा आवाज ऐकला आणि ज्या जाणीवपूर्वकतेने माणूस माणसाशी बोलतो, त्याच जाणीवपूर्वकतेने ते देवाशी बोलले.

याकोब एकटाच चुकीच्या समजुतीशी झगडत होता, — जड वस्तूंमध्ये अस्तित्वात असलेल्या जीवन, तत्त्व आणि बुद्धीच्या नश्वर जाणिवेशी, तिच्या खोल्या सुख-दुःखांसह, संघर्ष करत होता, — तेव्हा सत्य आणि प्रेमाचा संदेश असलेला एक देवदूत त्याला दिसला आणि त्याने त्याच्या चुकीच्या शक्तीवर प्रहार केला, जोपर्यंत त्याला तिची असत्यता दिसली नाही; आणि त्याद्वारे सत्य समजल्यामुळे, त्याने त्याला दिव्य विज्ञानाच्या या पगडीमध्ये आध्यात्मिक शक्ती दिली.

7. 309: 7 (ते)-16

अशा प्रकारे याकोबाच्या संघर्षाचे फळ दिसून आले. 'आत्मा' आणि 'आध्यात्मिक शक्ती' यांच्या आकलनाद्वारे त्याने भौतिक भ्रमावर विजय मिळवला होता. या घटनेने त्या माणसाला बदलून टाकले. आता त्याला 'याकोब' न म्हणता 'इस्त्राएल' — म्हणजेच देवाचा राजकुमार किंवा देवाचा योद्धा — असे संबोधले जाऊ लागले; कारण त्याने एक यशस्वी लढा दिला होता. भौतिक संवेदनांवर आत्म्याच्या शक्तीचा विजय मिळवण्याच्या त्याच्या उदाहरणाचे, निष्ठेने प्रयत्न करून अनुकरण करणाऱ्या लोकांचा तो जनक ठरणार होता; आणि त्याच्या या आदर्शानुसार चालणाऱ्या पृथ्वीवरील लोकांना 'इस्त्राएलची मुले' असे म्हटले जाणार होते — अर्थात, जोपर्यंत मसीहा त्यांना नवीन नाव देत नाही, तोपर्यंत.

8. 296: 4 (प्रगती)-6, 14-18, 28-30

प्रगतीचा उगम अनुभवातून होतो. ही मर्त्य मानवाची परिपक्वता आहे, ज्याद्वारे मर्त्यतेचा त्याग करून अमरत्व स्वीकारले जाते.

भौतिक सुखे आणि दुःखे ही नश्वर असतात; सत्य, आध्यात्मिक जाणीव आणि अस्तित्वाचे वास्तव यांच्या प्रखर प्रकाशात ती नाहीशी झालीच पाहिजेत. चूक आणि पाप यांचा त्याग करण्यासाठी, मर्त्य समजुतीला त्यांमधील समाधान सोडावे लागते.

सुधारलेली समजूत हे चुकीच्या विचारांतून बाहेर पडण्याचे एक पाऊल आहे; ती पुढील पाऊल उचलण्यास आणि 'ख्रिश्चन सायन्स'मधील परिस्थिती समजून घेण्यास मदत करते.

9. 297: 12 (चुकीचे)-19

सत्यामुळे चुकीची धारणा नष्ट होते. पुरावा बदलला की, त्या चुकीच्या धारणेला पूर्वी जे वास्तव वाटत होते ते नाहीसे होते आणि मानवी चेतना उच्च पातळीवर पोहोचते. अशा प्रकारे अस्तित्वाचे वास्तव प्राप्त होते आणि माणूस अमर असल्याचे दिसून येते. कोणत्याही भौतिक संकल्पनेबाबतची एकमेव वस्तुस्थिती ही आहे की, ती वैज्ञानिक किंवा शाश्वत नसून बदल आणि विनाशाला अधीन असते.

10. 292: 27-31

भौतिक व देहनिष्ठ वृत्तीची ही - चुकीच्या नावाने 'मन' असे संबोधली जाणारी - अवस्था नश्वर आहे. त्यामुळे मानवाचा विनाश झाला असता, परंतु आध्यात्मिक व वास्तव मानवाचा त्याच्या ईश्वराशी असलेला अविभाज्य संबंध - जो येशूने प्रकाशात आणला - त्या संबंधामुळेच मानवाचे अस्तित्व टिकून राहते.

11. 114: 23-29

'ख्रिश्चन सायन्स' सर्व कार्य-कारणभाव हा भौतिक नसून मानसिक असल्याचे स्पष्ट करते. ते आत्मा आणि शरीर यांच्यावरील गूढतेचा पडदा दूर करते. ते मानव आणि ईश्वर यांच्यातील वैज्ञानिक संबंध दर्शवते, अस्तित्वाशी संबंधित गुंतागुंतीच्या संदिग्धतांचे निरसन करते आणि विचारशक्तीला बंधमुक्त करते. दैवी विज्ञानानुसार, मानवासह संपूर्ण विश्व हे आध्यात्मिक, सुसंवादी आणि शाश्वत आहे.

12. 91: 5-8

माणूस देवापासून वेगळा आहे ही समजूत आपण झटकून टाकूया आणि केवळ 'जीवन' व 'प्रेम' या दैवी तत्त्वाचे पालन करूया. खऱ्या आध्यात्मिक प्रगतीची हीच एक महत्त्वाची सुरुवात आहे.

13. 316: 3-7

'सायन्स'द्वारे खऱ्या मानवाचा त्याच्या निर्मात्याशी संबंध जोडला जात असताना, ख्रिस्त—म्हणजेच खरा मानव आणि देवाशी असलेले त्याचे नाते—शोधण्यासाठी तसेच दैवी पुत्रत्व ओळखण्यासाठी, मर्त्य मानवांनी केवळ पापापासून परावृत्त होऊन आपल्या मर्त्य अहंभावाचा त्याग करणे आवश्यक आहे.

14. 306: 18 (माणूस)-20

...जर माणूस ईश्वराचे प्रतिबिंब असेल, तर तो ईश्वरापासून एका क्षणासाठीही वेगळा होऊ शकत नाही. अशा प्रकारे, 'सायन्स' माणसाचे अस्तित्व अखंड असल्याचे सिद्ध करते.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतःचा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6